

РЕШЕНИЕ

№ 7243

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8648** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. И. М., подадена чрез адв. Б. З., срещу Решение от 06.08.2020г. на Софийския районен съд, НО, 135 състав, постановено по НАХД № 7134/2020г., с което е потвърден електронен фиш, серия К, № 3140239, издаден от СДВР.

Според касатора, решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че единственият спорен въпрос е относно извършителя на нарушението, като се твърди, че независимо от представената от юридическото лице – собственик на МПС декларация, С. И. М. не е управлявал превозното средство, каквато теза е поддържана и пред районния съд. Правят се оплаквания за нарушено право на защита. Иска се отмяна на решението на районния съд и на процесното наказателно постановление. В съдебното заседание по делото жалбоподателят не се явява и не се представлява .

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП – за това, че на 28.08.2017г. в 18:13 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, на връзката с [улица]касаторът е управлявал лек автомобил „АУДИ А3“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] със скорост на движение от 94 км/ч, при разрешена такава – 50 км/ч.

Районният съд е приел, че административна наказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като са спазени процесуалните правила във връзка с издаването на електронен фиш, нарушението е точно и ясно описано, като са отразени обстоятелствата, при които е било извършено, нарушителят е бил запознат с всички съществени факти от значение за реализиране на правото му на защита. По съществуващото на спора е приел, че извършването на нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано, а наложеното административно наказание е в предвидения абсолютен размер.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Вярно и точно районният съд е установил фактичката обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата процесуална активност, като е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществяване на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

Неоснователни са изложените в жалбата доводи за неправилност на съдебното решение. Твърдението на касатора, че не той е управлявал превозното средство следва да се разглежда единствено като негова защитна теза, която не се подкрепя от доказателствата по делото. Санкционираното лице не е посочило конкретни данни за друго лице, което предполагаемо да е управлявало превозното средство, нито е ангажирало доказателства в тази насока. В производството пред районния съд не са направени доказателствени искания от страната, които да не са били уважени. При това положение напълно обосновано и правилно районният съд е приел, че именно касаторът е извършил нарушението, доколкото от подадената от собственика на превозното средство декларация е видно, че той е лицето, на което е предоставен за ползване автомобилът.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължимата от касационната инстанция, не се констатира наличието на основание за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 169912 от 06.08.2020г. на Софийския районен съд,

Наказателно отделение, 135 състав, постановено по НАХД № 7134/2020г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: